

[Ministeren for familiens anliggender.]

ikke var overbevist om, at det var rigtigt med en ny benævnelse; men det er jo den slags, man kan tage med i overvejelserne, når forslaget kommer i udvalg. Fru Viola Nørlov har jeg svaret på spørgsmålet om, om husmoderafløsere og hjemmehjælpere i fremtiden ligesom nu skal undervises sammen — nu gælder det altså også børnemedhjælpere, og de skal altså alle stadig væk gå på samme kursus.

Venstres ordfører, fru Eva Rée, spørger, om 4 dages reglen er den rigtige, spørger også om kravene til medhjælpernes uddannelse og stiller i øvrigt et par spørgsmål til; det kræver alt sammen et svar, men en del af svarene kan vel henlægges til udvalgsarbejdet, hvorunder vi måske kan få kortlagt spørgsmålene grundigere end her i første omgang. Det er den almindelige opfattelse, at 4 dages reglen vil dække behovet i de allerfleste tilfælde, for der er jo ikke ret mange børn, der er forkelede i mere end maksimalt disse 4 dage. Det er for at hjælpe så mange som muligt, at man foreslår denne regel, men om det er det rigtige, skal jeg ikke her afgøre; det er noget, jeg synes man kan beskæftige sig med i udvalget.

Der er spurgt, om ikke man kunne vente med lægerekvisitionen til bagefter. Jeg ved godt, at der findes en del kommuner, hvor man ikke kræver rekvisition, før man etablerer en hjælp; men der findes andre kommuner, der er meget ivrige for at få en sådan rekvisition, før de overhovedet giver sig til at sende en husmoderafløser eller en hjemmehjælper, og netop fordi loven administreres så forskelligt, mener jeg, at vi må skelne mellem disse to kategorier, en, hvor hjælp kan fås uden rekvisition, en anden, hvor der kræves rekvisition. Når jeg er gået så stærkt ind for den første kategori, skyldes det det hensyn, som fru Rigmor Christensen var inde på, at det er vigtigt, at kvinderne eller den enlige forsørger kan passe sit arbejde og have sin indtjening i modsætning til nu, hvor mange simpelt hen går glip af en arbejdsindtægt, fordi der ikke hurtigt nok har kunnet skaffes en hjælp.

Fru Clara Munck stiller mig det samvittighedsspørgsmål: hvem tør tage ansvaret for, om en læge skal tilkaldes? Hvem

tør tage ansvaret for, om det sker eller ikke sker — og navnlig det sidste? Jeg vil næsten tro, at når der er tale om børnemedhjælpere, vil de fleste kvinder ligesom fornemme, om det er forsvarligt eller uforsvarligt ikke at sørge for at få en læge tilkaldt. Men måske skulle vi indsætte en passus om, at hvis børnemedhjælperen er i tvivl, må hun henvende sig til en læge.

I § 7, stk. 2, står der, at personalet har ret til godtgørelse for de med en uddannelse forbundne udgifter, og reglen er, at der ydes op til 80 pct. af det beløb, som kvinden ville have kunnet indtjene, hvis hun havde været i arbejde. Her tror jeg vi er nået frem til noget betydningsfuldt. Når en husmoderafløser har gennemgået det halve års prøvetid, som hun skal have ifølge loven, må hun også, når hun nu vil dygtiggøre sig, have mulighed for at få de 80 pct.s dækning, som de fleste kommuner lykkeligvis også yder husmoderafløsere, der ønsker at komme på skole.

Fru Hanne Reintoft anbefaler lovforslaget; jeg kunne have lyst til at spørge: er det på gruppens vegne? Jeg forstod på fru Hanne Reintoft, at hun på egne vegne anbefalede forslaget.

Fru Hanne Reintoft ønskede taksterne for betalingen lavet om, og den samme tanke har jeg selv beskæftiget mig med; men der står jo i loven og i cirkulæret, at satserne, der afhænger af statsskatten, kun er vejledende, så en kommune kan i og for sig ud fra disse vejledende satser i nogen grad selv bestemme, om den vil gå op eller ned; men det er muligt, at man i udvalget skal overveje, om man skal forlade disse regler og lave nogle helt andre. Jeg vil være meget modtagelig for en diskussion derom.

Fru Hanne Reintoft kunne nok have ønsket, at vi havde fået en børnemedhjælperordning, som gik ud på, at man hentede disse børnemedhjælpere fra børnehavepersonalet. Ideen er i og for sig den samme, som jeg har arbejdet med, men jeg tør ikke tappe daginstitutionerne for personale hertil på nuværende tidspunkt.

Fru Rigmor Christensen mente, det var vigtigt, at disse børnemedhjælpere virkelig havde evne til at observere barnet godt. Jeg ville også gerne slå et slag for, at vi får børnemedhjælpere, som igennem deres